

สรุปผลของการวิจัยและเสนอแนะ

ผลของการวิจัยเรื่องลักษณะของคำไวยากรณ์ในภาษาไทย พอจะสรุปได้ดังนี้คือ

1. ประเภทของคำไวยากรณ์ในภาษาไทย

คำไวยากรณ์ในภาษาไทยซึ่งมี 23 ชนิด อาจจะแบ่งออกได้ตามลักษณะการแสดง
ความหมายทางโครงสร้างได้ 3 ประเภทคือ

ประเภทที่หนึ่ง คำไวยากรณ์ในหมวดที่มีคำซึ่งสามารถแสดงความหมายทาง
โครงสร้างได้หลายชนิด หรือหลายแบบและ/หรือหลายชนิด ได้แก่คำไวยากรณ์ 15 ชนิด
ดังนี้คือ

- 1) คำคุณศัพท์
- 2) คำกริยาวิเศษณ์
- 3) คำบอกกำหนดเสียงโท
- 4) คำบอกกำหนดเสียงตรี
- 5) คำลงท้าย
- 6) คำช่วยหน้ากริยา
- 7) คำช่วยหลังกริยา
- 8) คำหลังกริยา
- 9) คำพิเศษ
- 10) คำจำนวนครบ^{นับ}
- 11) คำลำดับที่
- 12) คำหน้าจำนวน
- 13) คำหลังจำนวน

14) คำลักษณนาม

15) คำบอกเวลา

ประเภทที่สอง คำไวยากรณ์ในหมวดที่มีคำซึ่งสามารถแสดงความหมายทางโครงสร้างได้เพียงแบบเดียวหรือชนิดเดียว ได้แก่คำไวยากรณ์ 5 ชนิด ดังนี้คือ

- 1) คำอนิยม
- 2) คำบุพบท
- 3) คำเชื่อมนาม
- 4) คำเชื่อมกริยา
- 5) คำเชื่อมอนุพากย์

ประเภทที่สาม คำไวยากรณ์ในหมวดที่มีคำซึ่งสามารถแสดงชนิดของประโยคในภาษาไทยได้ ได้แก่คำไวยากรณ์ 3 ชนิด ดังนี้คือ

- 1) คำปฏิเสธ
- 2) คำแสดงคำสั่ง
- 3) คำแสดงคำถาม

2. ลักษณะของคำไวยากรณ์ในภาษาไทย

คำไวยากรณ์ในภาษาไทย 23 ชนิดนี้ มีลักษณะดังนี้ คือ

- 1) ก. เป็นคำที่ไม่สามารถปรากฏ และทำหน้าที่ตามลำพัง เป็นส่วนประกอบของประโยค¹ เริ่มในภาษาไทยได้ จะต้องทำหน้าที่นี้ร่วมกับคำชนิดอื่น² ซึ่งต้องมีคำหลัก³ คือคำนามหรือคำกริยาอยู่ควบเสมอ

¹ ดูคำอธิบายในเชิงอรรถที่ 1 ของบทที่ 4 หน้า 77.

² ดูคำอธิบายในเชิงอรรถที่ 2 ของบทที่ 4 หน้า 96.

³ ดูคำอธิบาย คำหลัก ในบทที่ 4 หน้า 76.

ข. คำไวยากรณบางคำคือ ใคร อะไร สามารถปรากฏ และทำหน้าที่ตามลำพังเป็นส่วนประกอบของประโยคได้ แต่จะปรากฏเฉพาะในประโยคไม่เริ่ม¹ เท่านั้น

2) เป็นคำที่สามารถแสดงความหมายทางโครงสร้างได้ดังนี้ คือ

2.1) เป็นคำที่สามารถแสดงความหมาย ๓ ประเภทใหญ่ได้ 3 ประเภท

คือ

2.1.1) ความหมาย ๓ แบบขยาย ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 2 ชนิด คือ

2.1.1.1) แบบขยายคำนามในนามวลี ซึ่งแบ่งออกได้

เป็น 4 ชนิด ดังนี้คือ

ก. แบบขยายคำนามในนามวลีเพื่อบอกลักษณะ

ข. แบบขยายคำนามในนามวลีเพื่อบอกกำหนด

ซึ่งเฉพาะ

ค. แบบขยายคำนามในนามวลีเพื่อบอกความ

ไม่ชี้เฉพาะ

ง. แบบขยายคำนามในนามวลีเพื่อบอกจำนวน

หรือบอกพจน์

2.1.1.2) แบบขยายคำกริยาในกริยาวลี ซึ่งแบ่งออก

ได้ 6 ชนิดคือ

ก. แบบขยายคำกริยาในกริยาวลีเพื่อบอกสภาพ

ข. แบบขยายคำกริยาในกริยาวลีเพื่อบอกปริมาณ

ค. แบบขยายคำกริยาในกริยาวลีเพื่อบอกเวลา

หรือบอกลักษณะไวยากรณในภาษา คือ บอกกาล

ง. แบบขยายคำกริยาในกริยาวลีเพื่อบอกลักษณะ

ไวยากรณในภาษา คือ บอกกาลลักษณะ

¹ ดูคำอธิบาย ประโยคไม่เริ่ม ในบทที่ 2 หน้า 15.

ไวยากรณ์ในภาษา คือ บอกรวาก

จ. แบบขยายคำกริยาในกริยาวลีเพื่อบอกลักษณะ

ไวยากรณ์ในภาษา คือ บอกมาลา

ฉ. แบบขยายคำกริยาในกริยาวลีเพื่อบอกลักษณะ

ได้เป็น 3 ชนิด คือ

2.1.2) ความหมาย ๑ แบบเชื่อมความให้ต่อเนื่องกัน ซึ่งแบ่งออก

ต่อเนื่องกัน

2.1.2.1) แบบเชื่อมคำชนิดเดียวกันให้มีความหมาย

ต่อเนื่องกัน

2.1.2.2) แบบเชื่อมคำคนละชนิดให้มีความหมายต่อ-

ความหมายต่อเนื่องกัน

2.1.2.3) แบบเชื่อมอนุพากย์ตั้งแต่สองอนุพากย์ให้มี

โยคเป็นแบบมาลาต่าง ๆ ซึ่งมี 12 ชนิดคือ

2.1.3) ความหมาย ๑ แบบบอกความหมายรวม ๆ ของทั้งประ-

2.1.3.1) ความหมายแบบมาลาปฏิเสธ

2.1.3.2) ความหมายแบบมาลาชักชวน

2.1.3.3) ความหมายแบบมาลาเสนอแนะ

2.1.3.4) ความหมายแบบมาลาขอร้อง

2.1.3.5) ความหมายแบบมาลาห้าม

2.1.3.6) ความหมายแบบมาลาคำสั่ง

2.1.3.7) ความหมายแบบมาลาคาดคะเน

2.1.3.8) ความหมายแบบมาลาแบ่งรับแบ่งสู้

2.1.3.9) ความหมายแบบมาลาแนะนำ

2.1.3.10) ความหมายแบบมาลาเชื่อแน

2.1.3.11) ความหมายแบบมาลาชักถาม

2.1.3.12) ความหมายแบบมาลาบอกเล่า

2.2) เป็นคำที่สามารถแสดงลักษณะไวยากรณ์ในภาษาได้ 5 ลักษณะ คือ

2.2.1) เมื่อบอกกาล คำไวยากรณ์แสดงได้ทุกกาล

2.2.2) เมื่อบอกกาลลักษณะ คำไวยากรณ์แสดงได้ทุกกาลลักษณะ

2.2.3) เมื่อบอกวาจก คำไวยากรณ์แสดงกรรมวาจกและเหตุ-

กัตวาจก

2.2.4) เมื่อบอกมาลา คำไวยากรณ์แสดงได้ทุกมาลา

2.2.5) เมื่อบอกพจน์ คำไวยากรณ์แสดงได้ทุกพจน์

3) คำไวยากรณ์ในหมวดเดียวกันจะแสดงความหมาย ๑ ต่างแบบกันไปไม่เหมือนกัน

4) คำไวยากรณ์ที่อยู่ในหมวดเดียวกันและแสดงความหมาย ๑ แบบเดียวกันก็อาจเป็นความหมาย ๑ คนละชนิด

5) คำไวยากรณ์แต่ละหมวดมีจำนวนน้อย และมักจะไม่เพิ่มจำนวนอีกแล้ว

6) คำไวยากรณ์เท่าที่ค้นพบมีจำนวน 876 คำ และที่สามารถนิยามความหมายประจำคำตามพจนานุกรม ๑ โดยมีจำนวน 763 คำ ที่เหลือ 113 คำ จะสามารถนิยามได้เป็นความหมายทางโครงสร้าง

3. ความหมายทางโครงสร้างของคำไวยากรณ์แต่ละชนิด

3.1 คำคุณศัพท์

เป็นคำที่แสดงความหมาย ๑ แบบขยายคำนามในนามวลีเพื่อบอกลักษณะ ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 8 ชนิด คือ

3.1.1 บอกชนิด

3.1.2 บอกสัณฐาน

3.1.3 บอกสี

3.1.4 บอกเสียง

- 3.1.5 บอกกลิ่น
- 3.1.6 บอกขนาด
- 3.1.7 บอกรส
- 3.1.8 บอกสัมผัส

3.2 คำกริยาวิเศษณ์

เป็นคำที่แสดงความหมาย ๆ แบบขยายคำกริยาในกริยาวลี ซึ่งแบ่งออกเป็นชนิดใหญ่ได้ 4 ชนิดคือ

3.2.1 แบบขยายคำกริยาในกริยาวลีเพื่อบอกสภาพ ซึ่งแบ่งออกได้เป็นชนิดย่อยได้ 7 ชนิดคือ

- 3.2.1.1 บอกสภาพของการกระทำ
- 3.2.1.2 บอกสภาพของสี
- 3.2.1.3 บอกสภาพของกลิ่น
- 3.2.1.4 บอกสภาพของความรู้สึก
- 3.2.1.5 บอกสภาพของสัมผัส
- 3.2.1.6 บอกสภาพของเสียง
- 3.2.1.7 บอกสภาพของรส

3.2.2 แบบขยายคำกริยาในกริยาวลีเพื่อบอกปริมาณ

3.2.3 แบบขยายคำกริยาในกริยาวลีเพื่อบอกลักษณะไวยากรณ์ในภาษา คือบอกกาลลักษณะชนิดที่เกิดขึ้นบ่อย ๆ

3.2.4 แบบขยายคำกริยาในกริยาวลีเพื่อบอกลักษณะไวยากรณ์ในภาษา คือบอกมาลาเชื่อแน

3.3 คำลักษณนาม

คือคำที่แสดงความหมาย ๆ ได้ 2 ชนิดดังนี้ คือ

3.3.1 แบบขยายคำนามในนามวลีเพื่อบอกลักษณะไวยากรณ์ในภาษา คือ บอกรูปพรรณ เมื่อคำชนิดนี้ปรากฏตามลำดับหลังคำนาม

3.3.2 แบบขยายคำนามในนามวลีเพื่อบอกความกำหนดชี้เฉพาะ เมื่อคำชนิดนี้ปรากฏพร้อมกับคำคุณศัพท์ คำบอกกำหนดเสียงตรีและคำลำดับที่

3.4 คำบอกกำหนดเสียงโท

คือคำที่แสดงความหมาย ๆ แบบขยายคำนามในนามวลีเพื่อบอกกำหนดชี้เฉพาะความไกล-ไกลของคำนาม เมื่อนำคำนามที่เรากล่าวถึงมาเปรียบเทียบกับตัวผู้พูด ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 4 ชนิดคือ

3.4.1 แบบขยายคำนามในนามวลีเพื่อบอกกำหนดความไกลที่สุด

3.4.2 แบบขยายคำนามในนามวลีเพื่อบอกกำหนดความกึ่งไกล

3.4.3 แบบขยายคำนามในนามวลีเพื่อบอกกำหนดความกึ่งไกล

3.4.4 แบบขยายคำนามในนามวลีเพื่อบอกกำหนดความไกลที่สุด

3.5 คำบอกกำหนดเสียงตรี

คือคำที่แสดงความหมาย ๆ แบบขยายคำนามในนามวลีเพื่อบอกกำหนดชี้เฉพาะความไกล-ไกลของคำนาม เมื่อนำคำนามที่เรากล่าวถึงมาเปรียบเทียบกับตัวผู้พูด ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 4 ชนิดคือ

3.5.1 แบบขยายคำนามในนามวลีเพื่อบอกกำหนดความไกลที่สุด

3.5.2 แบบขยายคำนามในนามวลีเพื่อบอกกำหนดความกึ่งไกล

3.5.3 แบบขยายคำนามในนามวลีเพื่อบอกกำหนดความกึ่งไกล

3.5.4 แบบขยายคำนามในนามวลีเพื่อบอกกำหนดความไกลที่สุด

3.6 คำอนิยม

คือคำที่แสดงความหมาย ๆ แบบขยายคำนามในนามวลีเพื่อบอกกำหนดความไม่ชี้เฉพาะของคำนาม

3.7 คำจำนวน^{หรือ}ครบ

คือคำที่แสดงความหมาย ๑ แบบขยายคำนามในนามวลีเพื่อบอกจำนวนหรือบอกพจน์ ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 4 ชนิดคือ

3.7.1 แบบขยายคำนามในนามวลีเพื่อบอกลักษณะไวยากรณ์ในภาษา คือบอกเอกพจน์

3.7.2 แบบขยายคำนามในนามวลีเพื่อบอกลักษณะไวยากรณ์ในภาษา คือบอกพหูพจน์

3.7.3 แบบขยายคำนามในนามวลีเพื่อบอกประมาณ

3.7.4 แบบขยายคำนามในนามวลีเพื่อบอกลำดับที่

3.8 คำลำดับที่

คือคำที่แสดงความหมาย ๑ แบบขยายคำนามในนามวลี ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 2 ชนิดคือ

3.8.1 แบบขยายคำนามในนามวลีเพื่อบอกลำดับที่

3.8.2 แบบขยายคำนามในนามวลีเพื่อบอกลักษณะไวยากรณ์ในภาษา คือบอกเอกพจน์

3.9 คำหน้าจำนวน

คือคำที่แสดงความหมาย ๑ แบบขยายคำนามในนามวลี ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 5 ชนิดคือ

3.9.1 แบบขยายคำนามในนามวลีเพื่อบอกจำนวนเพิ่ม

3.9.2 แบบขยายคำนามในนามวลีเพื่อบอกจำนวนรวม

3.9.3 แบบขยายคำนามในนามวลีเพื่อบอกประมาณ

3.9.4 แบบขยายคำนามในนามวลีเพื่อบอกความรู้สึกเกี่ยวกับจำนวนว่า

"มาก"

3.9.5 แบบขยายคำนามในนามวลีเพื่อบอกความรู้สึกเกี่ยวกับจำนวนว่า

"น้อย"

3.10 คำหลังจำนวน

คือคำที่แสดงความหมาย ๓ แบบขยายคำนามในนามวลี ซึ่งแบ่งออกได้เป็น

3 ชนิด คือ

3.10.1 แบบขยายคำนามในนามวลีเพื่อบอกประมาณ

3.10.2 แบบขยายคำนามในนามวลีเพื่อบอกจำนวนเท่าที่ปรากฏ

3.10.3 แบบขยายคำนามในนามวลีเพื่อบอกจำนวนจำกัด

3.11 คำพิเศษ

คือคำที่แสดงความหมาย ๓ ชนิดใหญ่ได้ 2 ชนิดคือ

3.11.1 แบบขยายคำนามในนามวลีเพื่อบอกจำนวน

3.11.2 แบบขยายคำกริยาในกริยาวลีเพื่อบอกลักษณะไวยากรณ์ในภาษา

ซึ่งแบ่งออกได้ 2 ลักษณะ คือ

ก. แบบขยายคำกริยาในกริยาวลีเพื่อบอกกาล คือบอกปัจจุบัน-

กาล

ข. แบบขยายคำกริยาในกริยาวลีเพื่อบอกมาลา คือมาลา

คาคะเน

3.12 คำบอกเวลา

คือคำที่แสดงความหมาย ๓ แบบขยายคำกริยาในกริยาวลีเพื่อบอกลักษณะไวยากรณ์ในภาษา คือบอกกาล ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 5 ชนิดคือ

3.12.1 บอกปัจจุบันกาล

3.12.2 บอกอดีตกาลสามัญ

3.12.3 บอกอดีตกาลอันไกล

3.12.4 บอกอนาคตกาลสามัญ

3.12.5 บอกอนุตกาล

3.13 คำช่วยหน้ากริยา

คือคำที่แสดงความหมาย ๆ แบบขยายคำกริยาในกริยาวลีเพื่อบอกลักษณะไวยากรณ์ในภาษา ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 4 ลักษณะคือ

3.13.1 แบบขยายคำกริยาในกริยาวลีเพื่อบอกกาล ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 5 ชนิดคือ

ก. บอกมีปัจจุบันกาล

ข. บอกอดีตกาลสามัญ

ค. บอกอดีตกาลอันไกล

ง. บอกอนาคตกาลสามัญ

จ. บอกอนุตกาล

3.13.2 แบบขยายคำกริยาในกริยาวลีเพื่อบอกกาลลักษณะ ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 2 ชนิดคือ

ก. บอกลักษณะของการกระทำที่ดำเนินอยู่ในขณะที่กล่าวถึง

ข. บอกลักษณะของการกระทำที่เกิดขึ้นบ่อย ๆ

3.13.3 แบบขยายคำกริยาในกริยาวลีเพื่อบอกมาลา ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 5 ชนิดคือ

ก. บอกมาลาบอกเล่า

ข. บอกมาลาเสนอแนะ

ค. บอกมาลาคำสั่ง

ง. บอกมาลาแนะนำ

จ. บอกมาลาคาดคะเน

3.13.4 แบบขยายคำกริยาในกริยาวลีเพื่อบอกวาทก ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 2 ชนิดคือ

ก. บอกกรรมวาทก

ข. บอกเหตุกั้ววาทก

3.14 คำช่วยหลังกริยา

คือคำที่แสดงความหมาย ๗ แบบขยายคำกริยาในกริยาวลีเพื่อบอกลักษณะไวยากรณ์ในภาษาไต 2 ลักษณะคือ

3.14.1 แบบขยายคำกริยาในกริยาวลีเพื่อบอกกาล คือบอกอนาคตกกาลอันไกล

3.14.2 แบบขยายคำกริยาในกริยาวลีเพื่อบอกกาลลักษณะ ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 2 ชนิดคือ

ก. บอกลักษณะของการกระทำที่เกิดขึ้นและเสร็จสิ้นไปในอดีต

ข. บอกลักษณะของการกระทำที่ดำเนินอยู่ในขณะที่กล่าวถึง

3.15 คำหลังกริยา

คือคำที่แสดงความหมาย ๗ แบบขยายคำกริยาในกริยาวลีเพื่อบอกลักษณะไวยากรณ์ในภาษา ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 3 ลักษณะคือ

3.15.1 แบบขยายคำกริยาในกริยาวลีเพื่อบอกกาล คืออดีตกาลสามัญ

3.15.2 แบบขยายคำกริยาในกริยาวลีเพื่อบอกกาลลักษณะ ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 2 ชนิดคือ

ก. บอกลักษณะของการกระทำที่ดำเนินอยู่ในขณะที่กล่าวถึง

ข. บอกลักษณะของการกระทำที่ล่วงไปแล้วและมีผลถึงปัจจุบัน

3.15.3 แบบขยายคำกริยาในกริยาวลีเพื่อบอกมาลา ซึ่งแบ่งออกได้เป็น

3 ชนิด คือ

- ก. บอกลมาลาบอกเล่า
- ข. มาลาเสนอแนะ
- ค. บอกลมาลาคำสั่ง

3.16 คำสั่งทนาย

คือคำที่แสดงความหมาย ๆ แบบขยายคำกริยาในกริยาวลีเพื่อบอกลักษณะ
ไวยากรณ์ในภาษา คือบอกลมาลาชนิดต่าง ๆ ได้ 8 ชนิดคือ

- 3.16.1 บอกลมาลาบอกเล่า
- 3.16.2 บอกลมาลาชักชวน
- 3.16.3 บอกลมาลาเสนอแนะ
- 3.16.4 บอกลมาลาขอร้อง
- 3.16.5 บอกลมาลาคาดคะเน
- 3.16.6 บอกลมาลาแนะนำ
- 3.16.7 บอกลมาลาคำสั่ง
- 3.16.8 บอกลมาลาชักถาม

3.17 คำบุพบท

คือคำที่แสดงความหมาย ๆ แบบเชื่อมคำคนละชนิดให้มีความหมายต่อเนื่อง
กัน

3.18 คำเชื่อมนาม

คือคำที่แสดงความหมาย ๆ แบบเชื่อมคำนามตั้งแต่สองคำขึ้นไปให้มีความ
หมายต่อเนื่องกัน

3.19 คำเชื่อมกริยา

คือคำที่แสดงความหมาย ๆ แบบเชื่อมคำกริยาตั้งแต่สองคำขึ้นไปให้มีความ
หมายต่อเนื่องกัน

3.20 คำเชื่อมอนุพากย์

คือคำที่แสดงความหมาย ๑ แบบเชื่อมอนุพากย์ตั้งแต่สองอนุพากย์ขึ้นไปใหม่ ความหมายต่อเนื่องกัน

3.21 คำปฏิเสธ

คือคำที่แสดงความหมาย ๑ ไต่คั้งนี้ คือ

3.21.1 ความหมาย ๑ แบบขยายคำกริยาในกริยาวลีเพื่อบอกลักษณะ ไวยากรณ์ในภาษา คือบอกมาลาปฏิเสธ

3.21.2 ความหมาย ๑ แบบบอกความหมายรวม ๆ ของทั้งประโยคเป็น แบบมาลาปฏิเสธ และทำให้รูปประโยคเป็นรูปประโยคปฏิเสธด้วย

3.22 คำแสดงคำสั่ง

คือคำที่แสดงความหมาย ๑ ไต่คั้งนี้ คือ

3.22.1 ความหมาย ๑ แบบขยายคำกริยาในกริยาวลีเพื่อบอกลักษณะ ไวยากรณ์ในภาษา คือบอกมาลา ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 2 ชนิดคือ

ก. บอกมาลาห้าม

ข. บอกมาลาคำสั่ง

3.22.2 ความหมาย ๑ แบบบอกความหมายรวม ๆ ของทั้งประโยคเป็น แบบมาลาคำสั่งและมาลาห้าม และทำให้รูปประโยคเป็นรูปประโยคคำสั่งด้วย

3.23 คำแสดงคำถาม

คือคำที่แสดงความหมาย ๑ ไต่คั้งนี้ คือ

3.23.1 ความหมาย ๑ แบบขยายคำกริยาในกริยาวลีเพื่อบอกลักษณะ ไวยากรณ์ในภาษา คือบอกมาลาซักถาม

3.23.2 ความหมาย ๆ แบบบอกความหมายรวม ๆ ของทั้งประโยคเป็นแบบมาลาซักถาม และทำให้รูปประโยคเป็นรูปประโยคคำถามด้วย

4. ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยได้ศึกษาลักษณะของคำไวยากรณ์ 23 ชนิดในคําหน้าที่ในภาษา ความหมายประจำคำ ความหมายทางโครงสร้างและจำนวนคำ พร้อมทั้งอธิบายวิธีการแสดง ความหมายทางโครงสร้างแต่ละแบบของคำไวยากรณ์แต่ละชนิดและแต่ละรายคำไว้แล้ว และได้อธิบายแล้วว่าคำไวยากรณ์นั้นจะต้องทำหน้าที่เป็นส่วนประกอบของประโยครวมกับ คำหลัก ซึ่งได้แก่ คำนาม หรือคำกริยาเสมอ ในวิทยานิพนธ์ของนางสาว พัชนี โชติกลีธียร ได้ศึกษาและแบ่งประเภทของคำนามตามความหมายประจำคำออกเป็น 5 ประเภทคือ ประเภทที่หนึ่ง เป็นคำนามที่เป็นชื่อคน ประเภทที่สอง เป็นคำนามที่เป็นชื่อสัตว์ ประเภทที่สาม เป็นคำนามที่เป็นสิ่งไม่มีชีวิต นับได้ ประเภทที่สี่ เป็นคำนามที่เป็นสิ่งไม่มีชีวิต นับไม่ได้ และประเภทที่ห้า เป็นคำนามที่เป็นภาวนาม ผู้วิจัยใคร่เสนอแนะให้ผู้ที่สนใจภาษาไทยศึกษาละเอียดลงไปว่า คำไวยากรณ์แต่ละคำที่ปรากฏกับคำนามนั้น จะใช้กับคำนามประเภทใดได้บ้าง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย